

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۱۰/۲۹

څېړنه او ژباړه
د محمد معصوم هوتک

مولانا عبدالرحيم پوپلزي پېښوري

د امانې خوځښت سر تېري مدافع او د هغه کورنۍ 1

لومړۍ برخه

يادونه : د سپر کال د اگست په مياشت کې له جناب حفيظ الله خان کرزي سره د خبرو په ترڅ کې د مولانا عبدالرحيم پوپلزي يادونه راغله. جناب کرزي صاحب د نوموړي مولانا صاحب په باب د يوې ليکنې اړتيا ته متوجه کړم او ما هم ورسره تاييد کړه. په دا سبب کې د يولړ ماخذو ليکنونه هم راوليږله. دا اوسنی ليکنه د دوی د يادونې او همکارۍ محصول ده. زه ئې له همکارۍ ډېر ممنون یم.

م. هوتک

په پېښور کې د مغولي زمانې څلور مشهور جوماتونه (مسجدونه) سته چې د هغو د ودانوونکو په نومو تر اوسه لا هم ولاړ دي. يو ئې د مهابت خان جومات، بل ئې د قاسم عليخان جومات، دريم ئې د گنج عليخان جومات او څلرم ئې د دلاورخان جومات دی. دا څلور سره مسجدونه د پېښور په قصه خوانۍ کې واقع دي 2. ويل کېږي چې په قصه خوانۍ کې پخوا له باري سيند 3 څخه يوه را جلا سوي ناله تېرېدله او مهابت خان جومات او قاسم عليخان جومات ئې پر لويديځه غاړه او گنج عليخان او دلاور خان جوماتونه ئې پر ختيځه څنډه پراته ول. د باري سيند خپل مسير د زمانې په اوږدو کې اړولی دی او اوس په قصه خوانۍ کې نه تېرېږي. د مهابت خان جومات د شاهجهان او اورنگزېب په وختو کې د کابل او پېښور د گورنر نواب مهابت خان کمبوه (۱۶۳۴ع مړ) په اراده ودان سوی دی او د ودانولو چارې ئې په ۱۶۳۰ع کال پيل او تر بشپړېدو پورې ئې څو لسيزې نيولي دي. وايي چې مهابت خان ددې جومات ودانۍ د لاهور د شاهي مسجد په شان نقشه کړې وه. صفيه حليم د پېښور پوهنتون د ارکيالوجۍ څانگې د پروفيسور ډاکټر ابراهيم شاه له خولې کښلې دي چې قاسم عليخان د اورنگزېب يو ټيټ رتبه افسر "واقعه نويس" او دلاور خان روھيله د کابل مغولي منصبدار وو. دلاور خان جومات ئې په ۱۶۵۸ع کال کې ودان سوی بللی دی. گنج عليخان هم د شاهجهان او اورنگزېب د عصر منصبدار وو. 4 په دې ډول دا څلور سره جوماتونه د اوولسمې عيسوي پېړۍ را پاته سوي ودانۍ دي. په ۱۸۲۳ع کال چې سيکانو پر پېښور باندي خپله واکمني ټينگه کړه، دغه جوماتونه او ورسره نوري ودانۍ ئې ونړولي خو د پېښور د واکمن يارمحمد خان محمدزي او سيکانو تر تړون وروسته څلور سره مسجدونه بيرته ترميم او ودان سول.

د قاسم عليخان جومات د سرپرستۍ او خطابت چارې له زيات و کم يوې نيمې پېړۍ راهيسې د يوې پوپلزي کورنۍ پر غاړه پرته دي چې تر ننه پورې لا هم دغه وظيفه پر مخ بيايي. دا کورنۍ د متحد هندوستان او په تېره بيا د پښتنو په ټولنيزو او سياسي مذهبي خوځښتونو کې ډېره فعاله پاته سوي ده. کله چې په برتانوي هند کې د انگرېزانو پر ضد د ۱۸۵۷ع کال تر قيام وروسته د نيمې وچې مسلمانانو او په تېره بيا د شاولي الله دهلويرح (۱۱۱۴ - ۱۱۷۶هـ ق) پيروانو د ديو بند مدرسي د تاسيس له لارې په مسلمانانو کې د تعليم خپرولو او د هغوی د پوهولو سوله ييز خوځښت را منځ ته کړ. د پښتنو په سيمه کې ددغه خوځښت په خپرولو کې د پېښور دغي پوپلزي کورنۍ ډېر اغېزمن رول ولوباوه دا ځکه چې ددې کورنۍ مشرانو علماوو له ډېر پخوا څخه په سيمه کې مذهبي رسوخ لاره او خلکو ورته زيات درناوی درلود. په دوی کې درو تنو مولانا عبدالحکيم پوپلزي او زامنو ئې مولانا عبدالرحيم پوپلزي او مولانا عبدالقيوم پوپلزي د برتانوي استعمار پر ضد د پښتنو د نورو اجتماعي - سياسي سازمانونو لکه خدای خدمتگارانو او

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

نورو پر څنگ اساسي نقش درلود. په دې حاضره ليکنه کې زه غواړم د خپلو موجودو مدارکو په محدوده کې دغه کورنۍ لوستونکو ته ور وپېژنم.

ددې کورنۍ په باب محلي روايت وايي چې مشر نيکه ئې د افغانستان له غزني څخه پېښور ته تللی او هورې مېشت سوی دی. ددې کورنۍ مشر نيکه قاضي عبدالرحيم خان په پېښور کې د قاضي القضاة منصب درلود (۱۸۲۳ع). دغه وخت د پېښور "فرمانروا" سردار محمد عظيم خان وو. البته بايد وويل سي چې زموږ تر بحث لاندې مولانا عبدالرحيم پوپلزي د همدغه قاضي عبدالرحيم خان کړوسې دی چې وروسته به پر ورغېږو. د قاضي عبدالرحيم خان شجره النسب ئې په "روحانيت اور عوامی تحریک" نومی کتاب کې چې په اروډ ژبه د ډاکټر عبدالجليل پوپلزي 6 په قلم ليکل سوی دی، په دې ډول ثبت کړي ده:

قاضي عبدالرحيم بن حافظ احمد خان بن حاجی عبدالرحمان خان بن مومن خان بن غازي خان بن صحبت خان بن اسماعيل خان بن بهادر خان بن سردار خان (صدو) بن بامی بن پوپل 7.

د قاضي عبدالرحيم خان زوی مولانا محمد امين پوپلزي نومېد 8. دی يو دروېش صفته زاهد او د قران حافظ متقي وو. د درس او تدريس سلسله ئې هم جاري ساتلې وه او شعر ئې هم وايه. وفات ئې د ۱۳۰۹ هـ ق کال د ربيع الاول پر ۲۱ مه پېښ او په پېښور کې د رحمان بابا په هديره کې ښخ دی. محمد اسماعيل خاکی ئې په فارسي ژبه مرثيه ويلې ده چې مطلع ئې داسې ده:

قيامت اگر نيست خود چيست آه
که رفت از جهان آن فضيلت پناه

په دې مرثيه کې ئې د وفات نېټه داسې راوړې ده:

به بيست و يکم از ربيع نخست
ازين کوه غم کاست خلقس چو کاه

به بکشنه شد گر بنای جهان
خلافش درين روز آمد نگاه

پی سال رحلت بدم در تلاش
که خورده ز هاتف به گوشم پگاه

بينداز تاج سرور و طرب
زمانش که گفتی "فضيلت پناه" 9

په دې نېټه کې تاريخي ماده "فضيلت پناه" ده چې ابجدي ارزښت ئې (۱۳۷۸) کېږي. له دې مادې څخه چې د "سرور" او "طرب" د تاج يعني (س، ط) ابجدي قيمت (۶۰ + ۹ = ۶۹) د "بينداز" په قرينه منفي سي (۱۳۰۹) پاتېږي چې دا په قمری حساب د مولانا محمد امين پوپلزي د وفات کال دی.

مولانا محمد امين پوپلزي دوه ودونه کړي ول چې له هغو څخه ئې دري زامن عبدالحميد (وفات ۱۳۲۲ هـ ق شوال)، عبدالکريم، عبدالحکيم (مفتي) پاته سول.

مولانا عبدالحکيم پوپلزي په ۱۲۸۴ هـ ق کال په پېښور کې زېږېدلی وو. په پېښور کې ئې له خپل پلار او نورو اساتذه وو څخه د تعليم تر بشپړولو وروسته د هندوستان له "ديوبند" مدرسې څخه تحصيلي سند واخيست. له ديوبند څخه تر فارغېدو وروسته لکهڼوته ولاړ. له هغه ځايه رامپور ته وخوځېد او هورې د اجمير شريف په "مدرسه معينيه" کې د سرمدرس په توگه وټاکل سو. څه موده ئې هورې تېره کړه او بېرته خپل پلرني ټاټوبي پېښور ته ستون سو او په پېښور کې د قاسم عليخان جومات د خطابت چاري ور وسپارل سوې او پر څنگ ئې د صوبه سرحد د "مفتي اعظم" مقام هم ورکول سو.

مولانا عبدالحکيم پوپلزي په صوبه سرحد کې د خلافت تحریک 10 فعال غړی وو. ددې صوبې د خلافت تحریک د صدر وظيفه ئې هم پر غاړه وه او د وفات تر وخته پر دغه مقام پاته سو. د خلافت تحریک په هغو ورځو کې د هندوستانی مسلمانانو واقعي استازيتوب کاوه. نوموړي د صوبې علماء د خلافت په صوبايي کمیټه او جمعيت علماء

سرحد کي سره تنظيم کړل. د همدې فعاليتو له اسپته انگرېزي حکومت په ۱۹۲۰ع کال بندي کړ چې د حکومت ددې عمل پر خلاف په زرگونو تنو په قاسم عليخان جومات کي اعتراض وکړ.

مولانا عبدالحکيم د قرآن حافظ وو او د حج فريضه ئي ادا کړې وه. په پنځو ژبو پښتو، فارسي، اردو، عربي او هندکو ئي شعرونه ويلي ول چې له بده مرغه زياته برخه ئي د زماني سېلابونو له منځه وړې ده. نوموړي د قاسم عليخان جومات پر خطابت سر بېره د پېښور ښار د عيدگاه امامت هم کاوه.

مولانا عبدالحکيم پوپلزي په ۱۸۶۵ع کال زېږېدلی او د ۱۹۳۳ع کال د مې پر لسمه = ۱۳۵۲هـ ق د محرم الحرام ۱۴مه د سهار پر اتو بجو وفات سوې دئ. ۱۱ قبر ئي د رحمان بابا په هديره کي دئ. پر وفات ئي د وخت شاعرانو مرثيې ويلي دي چې په هغو کي بيدل قريشي فاروقي پېښوري د "اشک غم" تر عنوان لاندي په پارسي ژبه درنه مرثيه ويلي ده چې د سر بيتونه او د وفات تاريخ ئي داسي دي:

آه مولانای ما عبدالحکيم
کرد رحلت شد دل عالم دونيم

قبله ارباب فضل و اهل علم
رهنمای خلق با خلق عظيم

هادی راه هدايت بی گمان
حامی شرع متين و مستقيم

حافظ قرآن و مقبول جهان
عارف ذات خداوند کریم

.....
سال نقلش گفت بيدل هاتقم
"شد بجنّت تا ابد عبدالحکيم"

وروستی نيم بيتی تاريخي ماده ده چې ابجدي قيمت ئي (۱۳۵۲هـ ق) کېږي او همدا ئي لکه پورته چې مو وليکل، په هجري قمري حساب د وفات کال دئ. په پښتو ئي هم مرثيې سته ۱۲. په پېښور کي د مولانا عبدالحکيم پوپلزي په نامه يوه کوڅه هم سته.

مولانا عبدالحکيم پوپلزي څلور لوني او شپږ زامن عبدالبصير، عبدالنصير، عبدالغفور، عبدالرشيد، عبدالرحيم، عبدالقيوم درلودل چې په هغو کي ئي يوازي عبدالرحيم او عبدالقيوم وپاښېدل نور زامن ئي يا په ورکتوب يا خواني کي مړه سوي دي. د مولانا عبدالحکيم د وفات پر وخت دده مشر زوی مولانا عبدالرحيم پوپلزي د انگرېزي حکومت په زندان کي بندي وو ځکه نو د پلار ځايناستی دده کشر ورور مولانا عبدالقيوم پوپلزي وټاکل سو چې وروسته به پر ورغېږم.

د لومړی برخي ماخذونه:

۱ ددې څېړني له پاره د يو لړ ماخذو په برابرولو کي جناب حفيظ الله خان کرزي لاس راکړی دئ. کورودانی ورته واييم.

۲ د قصه خوانی سيمه او بازار د پېښور ډېره پخوانی سيمه ده او د قصه خوانی بازار د څو تاريخي پېښو شاهد وو چې تر ټولو مهمه پېښه ئي هغه قتل عام وو چې په ۱۹۳۰ع کال انگرېزي بوځيانو د خلکو پر يوه بي وسلې غونډه باندي گولی وچولی او په سوو تنه پکښي شهيدان سول. ددغي پېښي د د شهيدانو د يادوني په مناسبت په قصه خوانی بازار کي يو منار درول سوې دئ.

۳ د بارې سيند سرچينه د تيراه په غرو کي ده. دا سيند د اړېدو تر سيمو راتېرېږي او د مومندو مځکو ته رسېږي

۴ وگ:صفيه حليم - د سياست مياشت - ۸ مې - ۲۰۲۰ع

د پاڼو شميره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې ښې پاروالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په ځير و لولئ

5 سردار محمد عظیم خان د سردار پاینده خان بن حاجي جمال خان بارکزي محمدزي زوی او د وزیر فتح خان ، تیمورقلیخان سکه ورور وو. دی تر عطا محمد خان بامیزی وروسته د کشمیر واکمن او د سدوزو د پاچهی تر زوال وروسته د پېښور حاکم وو.

6 ډاکټر عبدالجلیل پوپلزی زموږ تر بحث لاندې مولانا عبدالرحیم پوپلزی لمسی دی.

7 وگ : پوپلزی عبدالجلیل ډاکټر. روحانیت اور عوامی تحریک، ص ۱۲، چاپ ۱۹۹۲ع پشاور د " کالا کوټ" مولف اسحق ندوی ددغه کتاب په ۳۶ مخ دغه پوپل د " پوپل خان" په نامه بللی دی او زیاته کړې ده چې " ... پوپل خان کی تین لړکی بارک خان، محمد خان، پائنده خان هوئی ...." دا خبره له ریښې ناسمه ده. بارک د دراني پښتنو د خیرک بناخ له دروگونو قبیلو څخه یوه قبیله ده. نوري دوي ئې پوپل او الکو دي. محمد د بارک یو بناخ دی او پاینده خان د محمد نیکه په اولاده کي د حاجي جمال خان محمد زي بارکزي زوی دی. دغه غلطی د مولانا عبدالرحیم پوپلزي او د هغه د کورني د نورو " سوانخ نگارانو" کتابو ته هم لار موندلی ده.

8 قاضي عبدالرحیم خان وروسته اټک ته کډه سوی دی او ویل کېږي چې هورې ئې هم اولاده پاته ده.
9 وگ: روحانیت اور عوامی تحریک، ص ۱۶

10 د لومړي عمومي جنگ په دوران کي ترکیه د جرمنیانو پر خوا وه. د هندوستان له مسلمانانو سره اندېښنه پیدا سوه چې که انگرېزان جگړه وگټي، له عثمانی خلافت سره به ناوړه سلوک وکاندي. خو د انگلستان صدراعظم د هند مسلمانانو ته ژمنه وکړه چې له مسلمانانو او د هغو له مقدسو ځایو سره به بی حرمتي نه کوي او عثمانی خلافت به محفوظ وي. تر جگړې وروسته انگرېزانو قول مات کړ. پوځونه ئې بصري او جدې ته ننوتل. د هند مسلمانان په دې وعده خلافي خواشینی سول او د عثمانی خلافت د ساتني په منظور ئې د " تحریک خلافت" په نامه د یوه سازمان اساس کېښوول (۵ جولای ۱۹۱۹ع).

11 روحانیت اور عوامی تحریک، ص ۱۸

12 هماغه اثر، ص ۲۱

نور بیا

د پانوی شمیره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی